

Predmet: Bijeljina II

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 10/14

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Okrivljeni: Miodrag Živković

Tužilaštvo za ratne zločine: Dušan Knežević

Sudsko veće: sudija Vinka Beraha Nikićević, predsednica veća
sudija Vera Vukotić, članica veća
sudija Vladimir Duruz, član veća

Branilac: adv. Dragan Palibrk

Glavni pretres: 13.02.2015.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Optužnica

Okrivljeni Miodrag Živković se tereti da je, kao pripadnik dobrovoljačke jedinice pri srpskim oružanim formacijama u BiH, 14.06.1992. godine u Bijeljini, u večernjim časovima, zajedno sa pripadnicima iste jedinice Draganom Jovićem, Zoranom Đurđevićem i Alenom Ristićem¹, te meštanimom Danilom Spasojevićem², ušao u kuću oštećenog Rame Avdića tražeći od njega oružje. Kada im je isto predato, izvršili su pretres kuće i oduzeli pronađeni novac i nakit. Zatim su, uz pretnju oružjem, u prisustvu Rame Avdića, njegove supruge Fate i sinova Nedžada i maloletnog Hurema, prinudili Raminu ćerku Nizamu i snaju Hajretu da se skinu, pa nad njima naizmenično vršili silovanja i protivprirodni blud. Potom je Dragan Jović ubio Ramu Avdića tako što mu je stavio u usta cev puške i izvršio opaljenje. Nakon njegovog ubistva, napustili su kuću i sa sobom povelili oštećene Nizamu i Hajretu. Vodili su ih kroz grad gole i bose i odveli do kuće oštećene Dose Todorović od koje su oduzeli novac, nakit i putnički automobil kojim su se svi odvezli do centra Bijeljine. U centru grada iz vozila je izašao Danilo Spasojević, a ostali su se odvezli u pravcu Brčkog. Dolaskom do sela Ljeljenča zaustavili su vozilo, ponovno silovali oštećene i vršili nad njima protivprirodni blud, nakon čega su se udaljili, a oštećene ostavili na putu.

Optuženi Miodrag Živković

Kao pripadnik dobrovoljačke jedinice Radikalne stranke došao je na ratište u Bosanski Šamac u martu 1992. godine. Tada je dobio maskirnu uniformu, a od oružja „škorpion“. Kritičnog dana došla je nova grupa dobrovoljaca koju je predvodio Dragan Jović. On je tražio da ga, zajedno sa Zoranom Đurđevićem i Alenom Ristićem, optuženi odveze u Bijeljinu kako bi se javili porodicama. Dobio je dozvolu od vojne policije i krenuli su putničkim vozilom marke „Zastava

¹ Dragan Jović, Zoran Đurđević i Alen Ristić su 25. februara 2013. godine pravosnažno osuđeni za isto krivično delo presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1. Po2 br. 6/12.

² Danilo Spasojević pravosnažno je osuđen za isto krivično delo Presudom Vrhovnog suda Republike Srpske.

128“ koje je koristio. Tom prilikom nije bio u uniformi, već u beloj trenerci, ali je nosio „škorpiion“, dok su ostali bili u kompletnim uniformama i sa automatskim puškama. Đurđević je nosio i beretku, a Ristić je imao mindušu u jednom uhu. Jović i Đurđević su imali brade. U Bijeljini su stigli oko 20 časova. Ušli su u jedan kafić i zatražili telefon da se jave porodicama. Kako u kafiću nije bilo telefona, prisutni civil Danilo Spasojević mu je rekao da radi kao obezbeđenje u obližnjoj firmi, da mu smena počinje od 22 časa, te da se iz njegove firme mogu javiti porodicama. U međuvremenu je Jović od konobara saznao da u gradu živi Ramo Avdić koji oružjem snabdeva muslimansku stranu, a Spasojević je rekao da zna gde je Ramina kuća. Posle 22 časa su svi otišli do firme u kojoj je Spasojević radio, telefonirali su, a nakon toga Jović ih je pozvao da krenu do Ramine kuće i oduzmu oružje, pa su krenuli, zajedno sa Spasojevićem koji im je pokazivao put. Prilikom zaustavljanja ispred Ramine kuće, pošto nije bilo osvetljenja, promašio je kolovoz i automobil im se zaglavio u kanalu. Svi su izašli iz vozila i ušli u dvorište kuće. Jović je rekao Spasojeviću da zove ukućane da im otvore vrata, a njemu naredio da Spasojeviću dâ svoj „škorpiion“, što je i učinio. Imao je iskustva iz Bosanskog Šamca sa muslimanskim civilima koji poseduju oružje, i znao kako se isto oduzima, pa je predlagao Joviću da ne vrše sami pretres i oduzimanje oružja, već da se obrate policiji, ali ga ovaj nije poslušao. Vrata je otvorio Ramo, kojeg je Đurđević ugurao u kuću, a za njim su u kuću ušli i svi ostali. Ne ume da objasni iz kog razloga je i on ušao u kuću, jer Jović njemu nije mogao ništa da naredi. Pretpostavlja da je ušao jer je valjda u tom trenutku mislio da u kući zaista ima oružja. Nakon ulaska u kuću Jović je vikao na Ramu da preda oružje, a Đurđević i Ristić su krenuli da pretresaju. Ukućane, odnosno Ramu, njegovu suprugu i dva sina, ćerku Nizamu i snaju Hajretu, Jović je ugurao u jednu sobu, a on i Spasojević su za to vreme samo stajali na hodniku i sve posmatrali. Zatim je Jović naredio Nizami i Hajreti da se skinu pa ih je, zajedno sa Đurđevićem, silovao. Tražio je od njih da sa tim prekinu, pa kako to oni nisu hteli, izašao je iz kuće u dvorište. Odmah je hteo da ode pa je pokušao da izvuče kola iz kanala, međutim nije uspeo. Dok je bio u dvorištu, čuo je jedan potmuli pucanj iz kuće, a nakon toga su iz kuće izašli Jović i Đurđević, Ramin sin Nedžad, Hajreta i Nizama koje su bile gole i bose. Jović je naredio Nedžadu da ih odvede do jedne neke kuće u komšiluku gde mogu pronaći kola. Tada je Jović rekao da je ubio Ramu tako što mu je pucao u usta. Poslednji je krenuo ispred Ramine kuće jer je otišao da uzme svoje stvari iz zaglavljenih kola. Pred jednom kućom je video Ristića kako stoji zajedno sa Hajretom i Nizamom, a ubrzo je došao Đurđević sa nekim crnim „Jugom“. U kola, koja je vozio Đurđević, ušli su on, Hajreta, Nizama, Spasojević, Jović i Ristić i krenuli ka centru Bijeljine. U centru su se zaustavili i iz vozila je izašao Spasojević, a oni su nastavili u pravcu Brčkog. Zaustavili su se u nekom mestu čijeg se imena ne seća, pa su Hajretu i Nizamu opet silovali Jović i Đurđević i vršili nad njima bludne radnje. Njih dvojica su hteli i da ih ubiju, ali im to nije dozvolio. Hajretu i Nizamu su ostavili na putu, a oni nastavili prema Brčkom, međutim ih je zaustavila vojna policija i privela. Tek tada je od policije saznao da su od porodice Avdić i Dose Teodosić oduzeti nakit i novac. Objasnjava da u svojoj odbrani članove porodice Avdić naziva imenima, jer je prilikom spremanja odbrane dobro upoznat sa spisima predmeta. Ističe da je tokom svih događanja samo stajao i posmatrao, a da su mu Jović, Đurđević i Ristić delovali kao tim, jer su jako dobro sarađivali.

Ispitivanje svedoka Danila Spasojevića³

³ Ispitivanje ovog svedoka vrši se putem video-konferencijske veze sa Sudom BiH u koji je doveden iz Kazneno popravnog zavoda u Foči, gde izdržava kaznu zatvora u trajanju od pet godina, na koju je osuđen zbog ovog krivičnog dela.

Kritičnog dana, u večernjim časovima, otišao je u kafić „Tref“ u Bijeljini, da se osveži pre odlaska na posao u smenu koja mu je počinjala od 22 časa. Radio je kao čuvar u firmi u neposrednoj blizini kafića, i bio je obučen u plavu uniformu. U kafiću je zatekao četiri uniformisana lica koja su bila naoružana, a posebno je zapazio da su od naoružanja imali jedan „škorpion“ i pištolj. Objašnjava da je siguran da su od tih lica dvojica bila u uniformi, a jedno u pantalonama NATO pakta, ali nije siguran kako je isti bio obučen u gornjem delu. Tom prilikom nije uočio da je neko od njih obučen u svetlu trenerku. Jedno od uniformisanih lica, čovek sa bradom koji je imao čin kapetana, razgovarao je sa konobarom, njegovim komšijom. Konobar ga je pitao da li zna gde je kuća Rame Avdića, pa kada je rekao da zna, čovek sa činom kapetana mu je rekao da mora poći sa njima. Primetio je da je taj čovek bio pijan, pucao je u vrata i izgurao ga iz kafića. Sa ta četiri lica otišao je do njegove firme kako bi se oni javili svojim kućama, a nakon toga su njihovim vozilom „Zastava 128“ krenuli prema kući Rame Avdića. Prilikom zaustavljanja vozila ispred Ramine kuće, sleteli su u jarak i tu ostavili vozilo. Svi su izašli iz vozila i ušli u Ramino dvorište. Zvao je Ramu da im otvori vrata, pa kada je to Rama učinio, u kuću su ušla tri lica, a on je sa jednim ostao u dvorištu. Čovek koji je sa njim ostao u dvorištu bio je tamne puti, kao Rom. Čuo je galamu iz kuće i jedan prigušen pucanj, kao da je bio ispaljen uz upotrebu prigušivača. Ubrzo nakon toga su ova tri lica izašla iz kuće i čoveku koji mu je ličio na Roma dali su jednu pušku. Zajedno sa njima iz kuće je izašao Ramin sin, kao i dve mlade devojkice koje su mu delovale preplašeno. Ne može da se seti da li su one tom prilikom bile obučene ili gole. Ljudi koje je doveo do Ramine kuće tražili su od Raminog sina da ih odvede do neke kuće gde mogu da nađu kola. Kada su neki od njih ušli u jednu kuću, rekao je Raminom sinu da beži jer će ga ovi ubiti, što je on i učinio. Ubrzo su došli sa kolima pa je, zajedno sa njima četvoricom i devojkama, tim kolima krenuo ka centru grada. U centru su se zaustavili, kako bi on izašao i otišao na posao. Čim je došao u firmu, pozvao je policiju. Sa policijom je otišao u stanicu, a ubrzo je policija dovela i ostalu četvoricu. Napominje da ni u jednom trenutku nije ulazio u Raminu kuću, kao ni čovek koji mu je ličio na Roma. O silovanju niko tokom čitavog događaja nije pričao - to je saznao tek u policiji, koja mu je takođe rekla da su dve devojkice iz Ramine kuće izvedene gole.